

Nr. 12.

An. V.
1881.

Gherla

21 Iunie
3 Iulia.

AMICULU FAMILIARU

Apare totu in a dou'a Domineca. — Pretiulu de prenumeratiune pre unu anu e 5 fl, pe unu semestru 2 fl. 50 cr., pentru Romania si Tierile latine pre unu anu 13 franci — lei noi, pre unu semestru 7 franci — lei noi.

BCU Cluj / Biblioteca Academiei Cluj

LA SERBAREA INCORONAREI PRIMULUI REGE ALU ROMANIEI.

10/22 Maiu 1881.

IMNULU INCORONAREI

executatu la serenad'a musicala arangiata in onorea

Regelui Romaniei Carolu I.

— prin trei Societati filarmonice germane din Bucuresti. —

Iata diu'a triumfala,
Iata visulu implinitu, —
Susu pe tronu maretiu s'areta
Regele de multa doritu!

Romania, tiéra draga,
Ce frumosu acum apari.
Cu a tale vai manose,
Cu-ai tei codrii seculari;
Unde linu siopteseu stejarii
Blându de vânturi legânati,
Unde vulturii spre seruri
Se inaltia din Carpati.

Viu resuna tiér'a-ntréga
De voiose melodii,
Ce se-ntindu si-aprindu in inimi
Foculu veciniceii fratii.

In marirea t'a regala
Cá unu sóre stralucesci,
Incátu mii de glasuri striga:
Romania se traiesci!!! (bis.)

MIRON POMPILIU.

DISCURSULU PRONUNCIATU CU OCASIUNEA INCORONAREI

de Preotulu D. Branescu.

„Si intoreându-se catra discipoli a disu:
Ferice de ochii cari vedu cele ce vedeti voi!
cá multi prooci si imperatori au voitu se
véda cele ce vedeti voi, si n'au vediutu: se
auda cele-ce auditi voi, si n'au auditu.

Luc'a X. 23, 24.

Frati Români!

Acestea suntu cuvintele Regelui cerescu, intemeiatoriulu imperiului moralu in lume, adresate catra discipoliu sei, cându le-a spusu cá a vediutu pre Satan din ceriu cadîndu cá unu fulgeru, si cându le-a datu potere se calce preste Sierpi si preste Scorpii si preste tota poterea inamicului. — Luc'a X, 18, 19.

Totu cu aceste cuvinte se adresã astadi catra noi Români Maiestatea S'a Augustulu nostru Rege Carolu I, cându natiunea 'lu incoronéza cá semnu de amóre, respectu si devotamentu, pentru marile s'ale calitati inascute si ereditare in ilustr'a-i familie si pentru-cá poterea inamiciloru nostri s'a slabitu in raportu cu crescerea poterei nóstre si Satan séu domnulu intunecului cade, introuându-se Domnulu luminei!

Dara ce vedeau si audiau atunci Apostolii? Pentru ce 'i fericesce Domnulu?

Caus'a bucuriei Apostoliloru ni o explica Isai'a prin cuvintele urmatore, dese din partea Mantuitorului: „Spiritu Domnului preste mine, pentru ace'a m'a unso: a bine-vesti seraciloru m'a tramisu; a vindecá pre cei cu anim'a struncinata; a propagá sclaviloru libertate, orbiloru vedere; a mângaiá pre toti cei-ce plângu; cá eu sum Domnulu celu-ce amezu dreptatea si urescu jafurile.“ — Luc'a IV, 22. — Isai'a 61, 58.

Cu alte cuvinte: pentru seraci o vietia mai buna; pentru cei tristi bucuria; pentru cei orbi séu fora invetiatura, sciintia, lumina; pentru cei nedreptatiti, dreptate; recompensa celoru buni si indreptare celoru asupritori séu jefuitori: alungarea vitiului si intronarea virtutiei: acestea vedeau Apostolii! . . . Idealuri fericite! pe care le dorisera si pentru care lucrasera toti barbatii intiepleti ai antiquitatii, pentru care murisera filosofii cei buni si profetii si pre care Apostolii si dulcele Isusu le realisau totu prin sacrificii! . . .

Ce vedemu si ce audimu noi, cá se ne potemu felicitá? In raportu cu timpul, mediile si cu circumstantiele multe lucruri bune vedemu pre care le-au doritu strabunii nostri, dara nu le-au potutu vedea:

Cái de comunicatiune, poduri statatóre pe ape plutibili, cai ferate, telegrafu, poste organizate, preste patru mii cinei-sute de scoli in care invetia preste 130.000 de scolari de ambe secse, o administratie seriósá, magistratura impunatóre, o armata brava si bene disciplinata, diferite asociatiuni, moneta natiunale, banci natiunale, case de creditu, procentele reduse la 4 si la 5%. Constitutiunea cea mai liberala, press'a libera, libertatea de consciintia, libertatea intruniriloru, a cugetarei si acuisitiunei, adunari reprezentative, independenti'a tieiei si inaltierea ei la Regatu: iata ce vedemu; si mai vedemu pe streinii stabiliti aici intrecându-se a cere se li-se acorde si loru titlulu de Români si cetatieni Români, titlu de care se rusinau acum câti-va ani chiar' unii din Români descuragiati! . . .

Si audimu pe toti puternicii lumei felicitandu pe Augustulu nostru Rege, recunoscându prin acést'a autoritatea statului nostru.

Prin incoronarea ce se serbéza astadi, se incoronéza tóte dorintiele, aspiratiunile si sacrificiele facute de gloriosii nostri Domni! La vesel'ia acestei serbari mai mare decâtu tóte serbatorile nationali, iau parte Traianu! . . ., Radu Negru, Bogdanu, chiar' Jug'a, Corvinu, Mircea, Stefanu celu mare, Vladu Tiepesiu, Mihaiu, Tudoru, tóta pleiad'a lui 21, a lui 48, Lazaru, Eliade, Filipescii, Golescii, Vacarescii, Balcescii, Panii, Campinenii, Magherul, si chiar' Farcasi si Sépca, Martirii din Delu Spirii toti câti au eugetatu si lucratu vre-odata Românesce.

Astadi se recompenséza gloriosulu martiriu alu braviloru nostri osteni, din resbelulu Russo-Turcu, caror'a

detorimu in cea mai mare parte independenti'a si marirea tieiei!

Acést'a, asié dara, este diu'a pe care a facutu-o Domnulu se ne bucurámu si se ne veselimu intr'éns'a! Prin urmare, sperându cá Augustulu nostru Rege si Guvernulu Maiestatii S'ale, precum a facutu cá Roman'ia se fia inaltata la rangulu de Regatu si in concertulu statelor Europe, va face totu posibilulu pentru formarea caracterului cetatienescu, pentru perfectionarea institutiuniloru, pentru inffiorirea sciintieloru si artiloru, pentru domni'a moralitatii, pentru pacea, fericirea, indestularea toturoru, pentru usiurarea greutatiloru, transportati de o adeverata bucuria sufletésca, orámu:

Traiésca Maiestatea S'a Regele si Regin'a!
Traiésca Roman'ia!

INCORONAREA PRIMULUI REGE ALU ROMÂNIEI.

III.

Luni 11/23 Maiu.

(Urmare.)

Societatea constructoriloru, chiristigiiloru, timplariloru, dulgheriloru, zidariloru si caramidariloru formáu grupulu alu doue dieci-si-noulea. Acestu grupu avea unu caru enormu, trasu de optu cai negri si deasupra caruia se affá o colonada alba fórte inalta si lucrata cu multa maiestria.

Grupulu alu trei-dieceia erá formatu de Societatea lacatusiloru. Acestu grupu avea unu caru trasu de patru cai negri; elu era aprópe impresuratu de unu grilagiu lacratu cu multa maiestria, in intru caruia se affiau mai multi lacatusi, lucrandu la diferite obiecte de feraria.)

Spalatori'a nationala, represintata numai prin femei, si turnatori'a d-lui Lemaitre formau grupulu alu trei-dieci-si-unulea. Acestu grupu avea unu caru colosalu trasu de siese boi. Deasupra, in partea din nainte si dinnapoi, erau asiediate dóue grilage fórte frumosu lucrate; in midiolocu se affiau mai multe lucratoare, lucrandu la diferite obiecte, apoi unu cosiu fórte mare, langa care erau nisee fole; carulu in genere presintá aspectulu celu mai frumosu.

Grupulu alu trei-dieci-si-douilea era formatu de Societatea de bazaltu. Carulu acestei societati, trasu de patru cai, era formatu din diferite desemnuri pe bazaltu chiaru unele mai frumoése cá cele-lalte

Societatea de gazu venea a trei-dieci-si-dou'a. Grupulu formatu de acést'a societate avea unu caru trasu de siese cai albi si represintandu unu gazometru.

Tapetierii, plapomarii si templarii de mobile formáu grupulu alu trei-dieci-si-treilea. Carulu acestui grupu, trasu de siese cai, nu lasa nimicu de doritu in privinti'a arangiarii lui. In partea di'napoi erá unu baldachinu impodobitu cu coróne ér in partea din nainte mai multe persóne lucrandu la tapetierii, plap.me si templarii.

Sapunarii formandu grupulu alu trei-dieci-si-patrulea urmau cu unu caru trasu de 4 cai negri, deasupra carui'a se vedea, in picióre, o statua de sapunu glicerina a M. S. Regelui de marime naturala, care din nenorocire se rupse in drumu. Carulu era urmatu de sapunarii Capitalei, dupa care venea o cntia de vax coloratu, represintandu acést'a modesta dér folositória industria, ce sa infintiatu de curendu la noi.

Grupulu de apa gazósa, care formá alu trei-dieci-si-cincele, erá represintatu de unu caru, unulu din cele mai elegante, albu si

albastru, trasu de patru cai negri, cu hamuri albastre cu argintu, deasupra carului unu felu de avusu, incongiuratu de tôte instrumentele trebuintîose la fabricarea apeii gazôsa.

Fabric'a de chibrituri avea si ea carulu ei, venea a trei-dieci-si-siesea. Acestu caru era trasu de siese cai si representâ intrég'a fabricatiune a chibriturilor, de la taierea lemnului pâna la punerea in cutia si la lipirea etichetelor. Carulu era urmatu de unu siru de fete, amploiate ale fabricei.

Canalisarea Dambovitiei, alu trei-dieci-si-siéptelea grupu, era representata printr'unu caru colosalu, trasu pe 24 boi. Carulu infatisiéza unu podu de feru, deasupra caruia, la o 'naltime de d'oue caturi, stau mai multe persóne. Suptu podu, in nisce cosiuri, se aflau sticle pline cu apa din Dâmbovitia. Pe cosiuri suntu nisce pancarte, pre care sta scrisu, „Dambovitia apa dulce.“ Dupa care grupulu imensu alu lucratoriloru, formandu grupulu alu trei-dieci-si-optulea.

Vinu apoi tabacarii; grupulu avea unu caru trasu cu 6 cai, care represinta unu atelieru de tabacari in activitate. In partea di'nainte se aflau lucratorii, cari razuiau peile, ér in partea di'napoi aceia, cari le tabaceau.

Cortegiulu se sfarsiesce cu 'carulu Fabriciei de efecte militari, trasu de 6 cai suri cu hamuri de pele nevapsita si condusi de lucratori in haine albe cu brâu de pele.

Acestu caru, care represinta fabricarea efectelor militare a d-lui Mandrea, este de-o eleganta rara. In urm'a carului veneau lucratorii fabriciei, imbracati in haine albastre.

Cortegiulu se incheie cu trasuri de ambulante.

In sér'a acestei zile orasiulu a fostu ierasi iluminatu totu cá in sér'a precedente. Mai multu, o iluminatiune stralucita cu focuri de artificie se pregatise in gradin'a Cismegiulu. Intrarea gradinei, dela tribunale, érá frumosu iluminata cu gazu. La capetulu aleei principale despre intrarea Gorganu se ridicase unu pavilionu, unde se iè locu Maiestatile Loru. Trei adeare formau fundulu acelu pavilionu, alu caruia vervu se terminá printr'o frumoasa coróna iér' pe colonele pavilionului se vedeau pe langa initialele suveraniloru, inscriptiunile: 8 Aprilie 1866, 10 Maiu 1866, si la mediulocu 10 Maiu 1881. Rondulu din façi'a pavilionului érá impodobitu cu drapele, p'a caroru stalpi se vedeau insemnele judetieloru, palmieri purtandu acatiate, lampione de sticla de diferite colori, ér' pe aleea principala, dela unu capetu pâna la celu-laltu o adeverata iluminatiune chineza cu lampióne. Tóta marginea lacului érá luminata de candelé. Fundulu pavilionului stralucea asemenea de luminile a mii de candelé. Aleele principale, luminate de mii de lampióne, cu unu deosebitu gustu, dadeu unu aspectu feericu gradinei.

Foculu de artificii incepù, pe la 7 jum. gradin'a se luminase mai peste totu loculu; candu, nisce nori negri se aratara pe ceru, anuciandu prin fulgere si tunete, ca ploii are se vina curèndu, acést'a nu intardiá multu, cà-ci pe la 9 jum. plouà destulu de tare si stricà cu deseversire totu efectulu ce aveau se aiba pregatirile facute. Maiestatile Lor n'au pututu se vina din caus'a ploii ce se anuntia, si s'au dusu in trasuri acoperite la represintatiunea dela teatru, unde urrari entusiaste si nesfirsite Le intempinarà atâtu la venire càtu si la plecarea.

Astu-feliu se incheià si a d'oua-di a serbarii incoronarii.

Ea va lasa o adúnca amintire; cà-ci mare si neasteptata a fostu intiparirea produsa asupra spectatoriloru numerosului siru, de cara facute de diferitele corpuri de meseriasi si cu atâtu mai mare si legitima, cu càtu scurtímeu tempului, de cându s'a inceputu lucrarea loru, indreptatiea p'ori-cine, se nu s'ascepte la deplina reusita!

Teatrulu Nationalu a luat parte la serbari si o parte stralucita. In defilarea istorica si industrială carulu si cortegiulu seu au fostu din cele mai admirate. Intr'o luntre splendidu impodobita, o parte din artisti, in costume istorice, incongiurá cu o curte marétia pe imperatulu Traianu. Cei-lalti artisti totu in costumuri istorice, variate si bogate, urmau calare carulu. Sér'a, Teatrulu-Nationalu oferi poporulu representatiune, la care toti artistii principali aveau unu rol. Onórea representatiei a fostu cu dreptu cuventu lasata poetulu nationalu; d. V. Alesandri.

M. M. L. L. Regele si Regin'a, A. S. R. Principele Leopold de Hohenzollern si principii Ferdinandu si Carolu, asistau la representatiune. La intrarea M. M. L. L. sal'a intréga se sculà in pitióre si cantà Imnul. Sal'a era plina si cu mare placere amu veíiutu, cà mai tote locurile erau ocupate de delegatii judetieloru, cari aplaudau din tóta anim'a. Pe la órele 10 M. M. L. L. s'au retrasu. Candu trecura prin vestibululu teatrului, Li se facù o ovatiune si unu momentu representatiunea fu intrerupta de aclamatiunile, care urmara pe Suverani pâna la trasurile loru. M. S. Regin'a plecà, cu A. S. R. Principele Leopoldu si M. S. Regele cu principii Ferdinandu si Carolu. Representatiunea se sférsi tardiu si toti spectatorii se retraseru incantati de petrecerea ce li se oferise de compani'a dramatica, care in ace'a di de 11 Maiu a meritatu tôte elogiele.

IV.

Mercuri 13/25 Maiu.

Amânata din caus'a plóiei de eri, serbarea militara ce trebuia se inchiá sirulu serbariloru incoronarei, s'a facutu Mercuri.

Mare parte din delegatii judetieloru, si mai cu osebire dintre sateni vediendu plói'a torentiala de Marti, si timpulu totu inchisu, astfelu se credea cu óre-care probabilitate, ca va plouá éras, plecasera.

Comunicarea pe strade érá mai puçinu anevoioasa si Capital'a, desi totu impodobita intr'unu modu estrordinariu, nu mai infaçisii ace'a privelisce pitorésca si nóua pe care i-o dá miile de sateni prin varietatea imbracamintei, si prin tienut'a loru.

Satenii s'a intorsu la caminele loru incantati, uimiti.

Pentru antâi'a óra dela 1848 ei patrunsera in palatu — care e cas'a loru, cas'a natiunei, si vediura càta considerare si dragoste li se pórtá pretutindeni.

Medaliele ce ducu cu densii cá amintire a serbarei incoronarei — cà-ci cu bucuria i-am vediutu luându-le taierele de lemnu pe care li s'a servitu prândiulu — cu inscriptiunea loru ce totudeaun'a le va aduce aminte de-acésta marétia serbare; si mai pre susu de tôte impresiunea adénca si placuta ce au sémfitu, impresiune marita prin dragostea cu care au fostu intimpinati si serbatoriti, a saditu in anim'a loru sémtie-

mente inalte care nu voru lipsi de-a vé ródé frumóse si binefacátóre pentru tíera.

„*Langa icona voiú pune acestu taiériu, ne dicea unu inteligente sateanu dela Mehedinti, me voiú inchiná la elu cá la Domnedieu si-lu voiú lasá din neamu in neamu cu limba de morte urmasiloru mei.*“

Sântiemântu adéncu, exprimatú cu-o convingere si-o credentia, ce ne-a storsu lacrimé de bucuría si de mari sperantie.

Am salutatu cu bucuría sosirea representatiuniloru judetiene in sinulu nostru, pentru a serbá încoronarea primului si viteazului Rege alu Romanfei, le salutamu si astadi, la plecarea, cu increderea, cu siguranti'a, cá sântiemintele mari ce le-au vlastaritu inim'a cându au diaritu si salutatu corónele si pe suveranii ce au se le pórté spre onórea si glori'a tieiei, voru rodí in animile loru, voru cresce si voru ajunge arborele maretiu, sub umbr'a carui'a se va adapostí si de-aci inainte gloriósa si fericita patri'a romana.

Serbarea militara s'a sevêrsitu astfeliu :

M. S. Regele a inspectatu trupele la siosea si a primitu defilarea loru pe bulevardu.

La 2 óre, fára unu patrariu, M. S. Regin'a a sositu pe bulevardu in trasura si-a luatú locu in pavilionulu de lângá statu'a lui Mihaiu-Vitézulu, redicatu pentru ocaziune si impodobitu cu verdétia si arme intr'unu modu ce 'ncántá vederea si face onóre gustului architectoru ce l'au construitu.

Imediatu sosi si M. S. Regele calare, urmatu de unu numerosu si stralucitu statu maioru, in care se afláu si câti-va ofiçieri straini, intre care generarele Bauer, guvernatoarele Transilvaniei.

Defilarea inceput.

Delegatiunile cu drapelele stindardeloru regimenteloru din districte luara celu de antâiu locu; érá una privilisece marétia; 50 stindardé, intre care unele ciuruite de glóntie si-unu numeru insemnatu de ofiçieri formá acést'a grupa.

Ofiçierii afara de cei din gard'a drapeleloru dupa-ce defilara, luara si densii locu pe bulevardu, spre a asistá la defilarea trupeloru. —

Gard'a nationala din Capitala, in frunte cu generarele Calinescu, avú onórea de-a ocupá si de-asta data locul de capetenia intre trupe. Ea defilá cea de-antâia pe dinaintea Maiestatiloru Loru. — Urmá apoi scól'a militara, vênatorii, dorobantii, infanteri'a, cavaleri'a si ambulantele.

Defilarea n'a lasatu nemicu de doritu, ostirea romana a doveditu inca odata cá posedá nu numai virtutea, instructiunea, rabdarea si patriotismulu ce a facutu glori'a ei pe câmpulu de onóre, ci scie se fia si soldatu de parada desevérsitu.

Constatámu cu fericire cá poporatiunea ce asistá la defilare salutându cu iubire armat'a, a aclamatu si pe dorobanti si artileri'a.

Dupa defilare music'a a cântatu imnulu celu nou. M.M. Loru s'au intorsu la Palatu si poporatiunea s'a respanditu prin strade.

Sér'a a fostu éراسi iluminatiune. Poporatiunea se

indreptáse éراسi spre siosea unde érá se se traga focuri de artificie pregatite pentru diu'a precedente; pló'ra inse stricáse totu; in compensare inse orasiulu a fostu bine illuminatu, musice s'au pregatitu pe strade si totulu s'a sfêrsitu intr'o unanima veselía.

Acum, cându serbarile încoronarei s'au sfêrsitu, se ne fie permisú a multiamí comitetulu centralu de organizare, care si-a pusú tóte silintiele pentru a fi la inaltínea misiunei s'ale si care ajutatu de sub-comitete a avutu fericirea de-a reusi pre deplinu.

Dar' trebue se felicitamu mai antâiu pe poporu, care si de asta-data a datu cea mai mare dovéda cá scie se pastreze ordinea cea mai absoluta. Strainii car, au asistatu la serbari, au remasu uimiti de liniscea ce a domnitú pretutindení. Nicairi nu s'au produsu turburari, certe, imbulzeli periculóse.

Natiunea romána a doveditu si de-asta data cá e démna de libertatea de care se bucura.

Prin nobilele s'ale sentieminte si prin bunulu seu sentiu, poporulu a intielesu cá modulu celu mai bunu de-a aretá cá iubisce libertatea, este de-a nu se folosi de dens'a spre a aduce turburari.

Ne place dar' a repéti aceste cuvinte ce le-am auditu ieri din gur'a unui strainu insemnatu:

— E nascutu pentru libertate, poporulu care scie se serbeze cu avéntu si totu-de-odata cu o asié linisce, dilele s'ale de serbari.

D. presiedinte alu consiliului de mlinistri adresa M. M. L. L. Regelui si Reginei urmatórea scrisóre prin care Le supune felicitarile ce primise pentru Maiestatile Loru :

*Sire,
Domna!*

Fie'mi permisú a pune respectuosu supt ochii Maiestatiloru Vóstre nnumérosele telegrame adresate primului ministru, cu ocaziunea lui 10 Maiu din tíera, din mai multe State ale Europei si din Americ'a. Tóte saluta cu bucurie încoronarea Maiestatiloru Vóstre, si esprima atát'a incredere in viitorulu României in câtu coprinsulu loru pare cá ar' fi unu echou alu cuvinteloru datátóre de viétia rostite in diu'a de 10 Maiu de Maiestatea Vóstra, Sire.

*Sire,
Dómna!*

Clerulu, represintantii tieiei alaturea cu represintantii puteriloru straine, tóte corpurile Statului, corporatiunile, delegatii judetieloru delegatii comuneloru urbane si rurale, veteranii de la 48, deputatii divanuriloru *ad-hoc* ranitii resbelulu independintiei, mii si mii de cetatieni veniti din tóte unghiurile tieiei, se imbulzeau pe délulu Mitropoliei in giurulu Tronuriloru, setosi de a vedea si saluta pe Rege si pe Regina in diu'a solema a încoronarei. Mare si scumpa Româniloru a fostu, este, si va fi, acea dí, dí memorabila intre tóte, si datorita inimei de auru si voiintiei de feru, cari cadiend depe inaltínea Tronuriloru se resfrângeau pe coronele Regale, imagin'a virtutiloru Maiestatiloru Vóstre, simbolulu de gloricare a némului romanescu.

Sire,
Dómná!

Prin vointi'a nestramutata, ce dá credintia, si prin iubirea unei dúiose mame, cu care ati încinsu Români'a: ati maritu simtibilitatea si energi'a poporului românú si l'ati radicatu la o înaltime unde lumea întréga 'lu privesce cu admiratiune, gasindu într'ênsulu trasurile caracteristice ale poporului rege.

Sire!

Prin eroismulu cu care in fruntea osteniloru românú ati uimitu popórele cele mai brave: ati facutu din stranepotii eroiloru nostri strabuni, eroii timpiloru moderni. Marea opera nationala, pentru care gloriosii Maiestatiei Vóstre predecesori cá leiú au luptatu cincispre-diece secolú, ati sevêrsit-o în câtiva ani — o repetu si aci, Sire, in cincispre-diece ani ati traitu si ne-ati facutu se traimu cincispre-diece secolú.

La 10 Maiu 1866, Romani'a a întâmpinatu pe Alesulu seu cu coron'a lui Stefanu-cel-Mare al Moldovei si alui Mihaiú-Vitézulu al Munteniei. La 10 Maiu 1881, geniulu mintiei si alu inimei Maiestatiei Vóstre 'i-a datu putintia a Ve oferi, Sire, Coron'a Regatului Românú, Coron'a faurita, facuta din fulgerile resbelului românú, care a recuceritu independenti'a României si a asicuratú emanciparea întregului orientu europeanú.

Sire,
Dómná!

Numele Maiestatiloru Vóstre, suntu adâncu sapate si pururea voru remânea nesterse in inimile Româniloru si in memori'a ómenirei.

Alu Maiestatiloru Vóstre,
prea plecatu
si prea recunoscétoriu
si prea devotatu servitoriu

D. Bratianu.

Bucuresci. 12/24 Maiu, 1881.

M. S. Regele a adresatu d-lui Dimitrié Bratianu presiedintele consiliului de ministri, urmatóreá scrisóre :

Scumpulu Meu presiedinte alu consiliului!

Cu ocasiunea serbarei încoronarei, Ni s'au marturitu, Reginei, si Mie, sentimentele cele mai sincere, cele mai nobile si mai dúiose, ale iubitului Nostru poporu. Pe langa delegatiunile venite din tóta tiér'a in Capitala, spre a Ne esprimá urrarile loru in diu'a de 10 Maiu, am primitu prin telegrame si prin adrese, prin dedicari literare si musicale, numeróse felicitari din fia-care orasiu din fia-care satu. Acést'a este dovad'a viua cá Romani'a întréga a impartasitu cu Capital'a nóstra sentimentele de multiumire si de patriotica mândrie, cari faceau in acea di a saltá peptulu fiacarui Romanu vediéndu cá a Tot-puterniculu ne-a ajutatú noua cesti de asta-di, a încoroná visulu celu mai scumpu alu Natiunei. Am fostu cu deosebire fericitu cá iubitului Meu Frate si tinerii mei Nepoti, si dènsii strânsi legati cu totu ce simte si misca acést'a tiéra, s'au aflatu printre noi in aceste solemne dile si au avutu înainte privelisceá increderei si afectiunei cu care Romani'a fará deosebire, încungiura Coron'a Nóstra, câscigata cu munca si sacrificii barbatesci.

Am dori se ne exprimamu multiumire directu si fia-caruia in parte; regretamu ca acést'a Ne este peste putintia in faci'a nefsferiteloru manifestatiuni ce Ni s'au adusu. Te rugamu dér pe D-ta D-le presiedinte alu consiliului, se fii interpretulu Nostru catra tóte

corpurile si autoritatile Statului, catra persónele de tóte starile, atátu pamènteni cátu si straini, cari au unitu bucuri'a loru cu bucuri'a generala a tierei, si se le areti la toti cá amintirea acestoru serbari nationale si a dovediloru de dragoste catra Noi, care le au insotitu va remanea eterna viue in inimele Nóstre recunoscátóre.

Primesce Te rogu, cu acést'a ocasiune, incredintiarea stimei si afectiunei ce 'Ti pastrezu.

15 Maiu, 1881.

CAROLU.

CUMETRUTIU..

Cumetrutiú cumetre mare,	Si-apoi cóle dupa cina,
De-i vedé de séra diare:	De-i vedé cá nam lumina:
Dute 'n potca si 'n pecate	Ada cogi si dá la câne,
Nu-mi aprinde cas'a 'n spate!	Treci portiti'a vin la mine!

Cà-amu unu câne p'inga casa,	Cà-am unu doru, se-lu arda foculu
Dar' amu altulu dupa mésa...	Dile 'ntregi nu mi afu loculu.
Diu'a 'n câmpu între otara,	Haid se aprindemu dorulu draga
Sér'a vine ca o para.	Se lumine lumea 'ntréga!!

V. R. BUTICESCU.

LE'A séu AMORU si ONÓRE.

— Romanu de Elis'a Modrach. —

(Urmare.)

Intre acestu parente si fiulu seu domniá o fragedime misicatoria de anima. Contele descoperi indata schimbarea, prin carea a trecutú fiulu seu frumosu si veselu, vocea lui 'si pierduse timbrulu melodiosu, risulu limpedimea s'a, faci'a serenitatea ei. Deodata observá si ace'a, cá erá in doliu adêncu.

— Hubert, — 'lu întrebá apoi cu mirare, — pre cene gelesci?

Lordulu Charlewood inrost unu minutu veni in tentativ'a de a raspunde:

— Pre iubit'a si dulcea mea socia, pre carea ce-riulu mi-a rapitu-o.

Elu cugetá inse la urmarile funeste, ce ar' poté produce pentru bunulu seu parente o sguduire atatu de poternica si respunse liniscitu:

— Pre unulu dintre amicii mei, tata, pre carele dt'a nu-'lu cunosci. Si Lordulu Mountdeau nu veni in neci unu prepusu.

Dealtadata contele 'si intinse mân'a preste grumadiulu fiului seu si dise cu iubire:

— Cátu de tare doriám, Hubert, se traiéseca mama t'a pâna la acelu momentu, cându se te védia barbatu întregu! Sum de firma convingere — inse nu luá lucru in gluma — da intru adeveru sum de firma credintia cá tu esti unu idealu de barbatu, eu te iubescu pâna la estremitate!

La acestu sinceru elogiú lordulu Charlewood surise gratiosu.

— Sum atátu de superbu, mai cá o maica, candu contemplezu faci'a ta frumósa si figur'a ta cavaleresca. Cátu de tare multiamescu lui Ddieu, iubite fiule, cá între noi nu s'a ivitu neci cându vre-unu punctu um-

brosu! Tu esti fiulu celu mai amabilu! Déca voi mori 'ti vei poté dice cu deplina satisfaciune, cumcă neci candu in viétia nu mi-ai causatu vre-o superare. Cătu de multiamitoriu 'ti sum că din consideratiune catra mine ai abdisu de ace'a casatoria nebuna! — De siguru nu ai fi fostu fericitu, asupr'a unoru legaturi că acele ceriulu nu-si revérsa darulu si benecuventarea sa.

Elu neci nu presupunea, că fia-care cuventu alu seu strapunge anim'a fiului seu că unu pumnalu.

— Dupa-ce m'ai fostu parasitu si te-ai reintorsu in Angli'a, continuă dînsulu, mi-am sfarmatu multu capulu că ôre intieptiesce am lucratu denegându-ti implenirea dorintiei animei tale, dar' acum veniu la deplina convingere că am lucratu numai in interesulu teu, căci atari casatori aducu de comunu nefericire. Póte că copil'a, ce voiai se o conduci la altariu, a fostu fôrte frumósa si amabila, dar' sum siguru, că neci-candu nu te-ar' fi potutu fericí.

— Tacere, tacere, tata! dise junele lordu cu blândétia, — se nu mai vorbimu nece-cându despre ace'a.

— Inca totu te mai dóre ran'a? raspunde-mi cu sinceritate! strigă contele cu interesu.

— Nu in acelu modu, dupa-cum credi, fú respunsulu.

— Sci bine, Hubert, că pentru tóta lumea nu asi voi se-ti causezu cea mai mica dorere, dar' din caus'a acelui amoru nefericitu tu nu trebuie se abdicí de ide'a de a te casatori. Eu asiu dorí fôrte, se te vedu casatoritu, fiule. M'asi bucurá preste mesura, déca ti-ai cascigá anim'a unei dame nobile si amabile, pe care se o potiu numí fíca; cu căta placere asiu portá in bracia pre fii tei, cu căta mângaiare asiu mai ascultá musíc'a melodiósa a vociloru loru celoru dulci, inainte de a trece la cele eterne.

— Intru adeveru, atátu de fragedu mi-ai iubi copii, tata? întrebá junele.

— Da, nespusu de multu, Hubert. Tu trebuie se te casatoresci, atunci voi vedé impenita cea mai fierbinte dorintia a animei mele.

Asié dara erá sperantia pentru micuti'a lui Lea, erá sperantia că ea va cascigá iubirea betranului conte si ast'feliu i-va mai usiurá durerea pentru nefericit'a casatoria.

Contele de Mountdeau se mai tienú in petióre inca doi ani si diumetate. Clim'a cea blanda a Italiei, caldur'a benefactoria, stralucirea sórelui, florile dragalasié — tóte se unira pentru de-ai insuflá viétia nóua. Starea sanetatiei mergea totu spre mai bine, asié incatu erá sperare a se poté reintorná in Angli'a. Junele lordu acceptá numai ocaziunea benevenita spre a-i descoperí secretulu, care-i apasá atátu de tare anim'a; se retie-neá inse, că nu cumv'a se se periclizeze din nou sanetatea iubitulci seu parente. Dupa doi ani si diumetate tocmai, cându se ocupá cu cugetulu, cum i-ar' poté descoperí secretulu in unu modu mai crutiatoriu, deodata se schimbá impregiurarile, starea sanetatiei betranului

ia unu mersu forte nefavoritoriu, si junele fú silitu a resigná dela planulu seu.

In decursulu acestui tempu, totu la o diumetate de anu dînsulu tramitea in Angli'a cele promise si că respunsu capetá dela doctorulu Letsom scirile cele mai imbucuratorie despre micuti'a Lea. Ea se facusé tare si frumósa si erá buna sperantia că vá devení o copila mândra, vesela si fericita. Ea incepea deja ai esprimá numele si a cântá viersurele copilaresci. Odata i tramise doctorulu si o bucla lunga, bruna-auría, dar' cându o primi betranulu conte tragea de mórte si nu potea se i-o arete.

Contele mori, petrunsu, că si in tóta viétia lui, de cea mai frageda iubire si mai constanta incredere in fiulu seu; pana in ultimulu momentu i tienú manile strinse in ale sale si-i sioptea cuvinte de iubire uemarginita.

Pre acest'a 'lu neliniscea conscientia la audiulu acestoru cuvinte dulci, elu nu meritase o incredere atatu de constanta, neresturnavera.

— Tata, esclamá dînsulu. Asculta-me inca unu minutu! Audi-me? Eu totusiu am luatú in casatoria pe Le'a — o iubiam atatu de fragedu, nu me poteamu desliptí de dens'a si — am luatú-o, la unu anu dupa ace'a a moritu. Dar' mi-a lasatu o fetitia, — o fetitia — audi, tata!

Neci o radia de lumina nu straluciá din ochi-i, ce se frangeau, neci unu semnu de intielegere nu erá espresu pe buzele-i inghiaciate, că-ci acum elu nu-lu mai audiá. In fine cându lordulu se decise a descoperí parintelui seu secretulu, acest'a nu-lu mai audiá; si — mori, fora de a avé ceva cunoscentia despre acel'a. Elu mori si fú transportatu in Angli'a, unde fú inmormmentatu cu pompa mare si cu onoruri distinse. Dînsului i succese fiulu seu, carele acum deveni conte de Mountdeau. Dupa inmormmentarea tatane-seu celu de antaiu lucru-i fú de a caletori la Castledene. Luase tóte dispusetiunile de-asi aduce in patria pre fic'a si eredea lui iubita. Cătu de tare ardea de dorulu ei si ce lovitura grea 'lu asceptá in miculu orasiu provincialu! O surprindere amara, care mai că i-a costatu viétia. (Va urmá.)

Cometele.

Sub comete se intielegu nescari corpuri ceresci gazóse cari dotate cu mişcare propria, percurgu curbe fôrte mari, asié că se transporta la distantie atátu de mari de sóre si de pamentu încātu incetéza de-a mai fi visibile.

Candu incepe a se zari o cometa, ea sémana cu unu noru, cu-o nebulositate aprópe circulara, si acésta nebulositate pórtá numele de cóma. Catra centrulu ei, esista mai totu de un'a unu micu spaşiu globularu, care se distinge de restu prin stralucirea s'a mai considerabila: acest'a este nucleulu, miedíulu cometei. In fine unele comete mai presinta o prelungire luminósa: acést'a este cód'a. Uneori ele au mai multe codi, cari afecta diferite fórme, cari de cari mai fantastice. Anstronomii véchi nu numiáu codi decātu pre-

REVISTA.

lungirile ce eráu în deretrulu corpului; pre acelea inse care-lu precedau séu cari eráu asiediate lateralu, le numiau barbe. Acésta distinctiune inse nu mai e considerata.

Sensulu mișcării cometelor nu este uniformu cá cel'a alu plantelor: Ea se face cându dela resaritu la apusu, cându dela apusu spre resaritu.

Unele aparú periodicu în sistem'a nóstra, altele pare cá nu voiescu a mai reapará.

Durat'a perioadei a multor cometes este calculata si observatiunea de fórté multe-ori a confirmatu calculele. Asia de esemplu exista comet'a lui Halley care a aparutu la 1682 si a carei perioda este de 75 ani, a trebuitu se varieze între 75 si 76 ani, variatiuni provocate de perturbatiunile planetarie. Comet'a de care vorbimú a fostu vediuta: în 1456, candu Europ'a superstitiósá fú mirata de coincidenti'a în aparitiunea cometei si a Turciloru (se pare cá Pap'a Calistu alu III a escomunicatu dinpreuna cu Turcii si comet'a); în 1378 în Chin'a; în 1301, la 760 si la 151.

Alte cometes au periódá mai scurta, altele si mai lunga. Asia este comet'a cu periódá scurta séu alu Eneke, a carei'a periódá este de 1.200 zile. Din contr'a, period'a cometei observata si studiata de Newton este de 760 ani. Dupa datele la cari acésta cometa a aparutu s'a potutu calculá cá ea a fostu fórté aproape.

Cometele detorescu stralucirea lorú sórelui.

Natur'a cometelor e multu mai puçinu cunoscuta decâtú legile miscării lorú. Nebulositatea ce le încungiara în generalu e transparente; de ordinariu se rarescu si cele mai mici stele chiar' prin simubrelé cometei. Care e dar' compositiunea acelorú corpuri singulare? Dupa Herschel cometele ar' constá nu numai dintr'o materia nebulósá, ci s'ar' aflá în ele si nesce punte cu o densitate mai mare, care forméza centre de atragere în giurulu caror'a se gramadesce restulu puçinu câte puçinu. Precumu se vede, tóte acestea nu suntu decâtú o ipotesa.

Cá si lunej, cometelorú li s'au atribuitu o influentia pe care nu o au de locu; ast'felu cometei dela 1811, i s'au atribuitu recólt'a escelinte din acelu anu; celei dela 1832 coler'a ce au fostu în anulu numitu si altele. Inse din observatiunile meteorologice resulta cá presentia cometelorú nu influentiéza aproape intru nimicu asupr'a atmosferei nostre.

Vestitulú anstronomu Arago, studiandu cestiunea déca e cu potintia ca o cometa se isbéscá pamentulu, a constatatu cá probabilitatea care esprima sortii unei asemenea intelniri este represintata prin un'a din 280,000,000.

Din ¹¹/₂₃ Iuniu a aparutu pe orizontele nostru o cometa frumósá descoperita de astronomulu americanu Guold. Ea incepe a fi visibila la nordu-vest, pe la 9 óre sér'a; drumulu seu e spre vest, merge antaiu declinându apoi éراسi redicându-se diu ce în ce mai multu pâna ce dispáre pela 3 óre dupa mediulu noptii. Miscarea ei se efectuéza fórté repede; si pentru ace'a ea nici nu se vá poté vedé pe orizontulu nostru decâtú tempu fórté scurtu.

Nucleulu séu mediulu cometei este dirigiatu în josu; vediutu cu ochi liberi, elu apare sub marimea unei stele de prima ordine; lumin'a s'a e fixa si galbena-rosietica; form'a s'a este perfectu circulara. Cód'a e indestulu de mare; mai îngusta în partea despre nucleu, ea merge din ce în ce latindu-se; directiunea s'a e oblicua în susu, si e încovaiata spre stêng'a observatorului.

Romanii de la Pindu. Pe cele dóue cóste ale Pindului, de la orasielulu Samarina, locuitu esclusivú de Romani, pâna la fruntari'a grecésca, suntu 70 de sate, burguri mari si orasie mici cu deseversire romane, cu o populatiune de 150,000 suflete aproape; cá-ci celu mai micu satu romanescu contine o populatiune de 1000 locuitori; pe candu cele mai mari, cá Metzovo, de esemplu Samarina, etc., au de ordinariu o populatiune dela 10,000 pâna la 15,000 locuitori, vorbindu toti aceeași limba si avendu aceeași obiceiuri, etc. fara a fi macaru vre-o familia de altu cultu. La acésta populatiune compacta de 150,000 locuitori trebuie a se adauge Romanii risipiti prin orasie, prin têrgurile si prin satele Tesaliei si Epirului, cá de esemplu osasiele Trical'a, Laris'a, Têrnov'a, Valesino, Carditia, Armiro, Volo, etc. si satele Zarco, Damasi, Tigoti, Vlaho-Iani, etc. (în Tesalia); Ianin'a, Paramit'a, Filiatis, Parg'a, Art'a, Pervez'a etc. (în Epiru), a carorú populatiune este mixta si în care Romanii suntu totu asié de numerosi cá si Grecii; séu mai bine Romanii, uniti cu musulmanii si cu Albanesii, locuindu aceeași localitate, forméza majoritatea.

În acestu modu numerulu totalu alu Romanilorú din Epiru si Tesalia nu ar' poté se fia mai pe josu de 200,000 locuitori. Dér', ceea-ce dá poporulú romanu o importantia multu mai însemnata, este superioritatea lorú în privint'a conditiunilorú sociali si morali; cá-ci printre populatiunea crestina din Tesalia si Epiru numai Romanii si Albanesii suntu proprietaru tieri lorú natale. Industria locala, comerciulu, meseriele si mai tóte profesiunile suntu esercitate de Romani, cari forméza burgesia populatiunei crestine, Grecii fiindu cultivatorii ciflicurilorú séu fermelorú, proprietati ale musulmanilorú séu ale statului. — Cei mai mari comerciantii, cei ce platescu statului imposite mai mari si contributiuni indirecte si poporulú celu mai productivu alu tierii, suntu Romanii. Ar' fi dér' nu numai injustu si nerationabilu, dér' chiaru nepoliticu, déca nu s'ar' tiené comptu de Romanii din Tessalia si din Epiru în cestiunile sociali si politice.

Eata list'a burgurilorú mari si orasielorú mici, locuite, exclusivú numai de Romani: Numele satelorú Romanesci. 1. Samarina, 2. Smixi, 3. Abelo, 4. Pirvoli, 5. Turi'a în cantonulu Grece'n'a, 6. Furc'a, 7. Armat'a, 8. Bréza, 9. Padzi, 10. Pailo-sceli în cantonulu Contia, 11. Baés'a, 12. Laça, 13. Dobrinovo, 14. Lesniti'a, 15. Pailo-chori, 16. Macrini, 17. Cerneci, 18. Floro, 19. Grebeniti, 20. Tresteuico, 21. Dragai, 22. Doliani în cantonulu Zagori, 23. Orasiulu Metiovo. 24. Mer'a, 25. Chiaré, 26. Vutunus, 27. Malachache, 28. Ciorannu în cantonulu Metiovo, 29. Cutu-Fleani, 30. Palteno, 31. Generadzi, 32. Carziazi, 33. Sturdz'a, 34. Caliehi, 35. Schinés'a în districtulu Trical'a, 36. Coturi, 37. Libendz'a, 38. Viličiani 39. Doleani, 40. Cornu, 41. Dragoviste, 42. Ameru, 43. Gardichi, 44. Giurgea, 45. Muciar'a, 46. Orghili, 47. Camnedni, 48. Pir'a, 49. Desi, 50. Vitrinico, 51. Pertuli, 52. Cotean'a, 53. Pergnaco, 54. Apano-Pergnaco, 55. Aivani, 56. Pailo-Chori, 57. Drauste, 58. Calogreani, 59. Clinovo, 60. Nevodi, 91. Gudobasdi, 62. Costeana, 63. Burenico, 64. Coeli, 65. Lujesti în districtulu Trical'a, 66. Calari, 67. Seraco, 68. Pailo-Chori, 69. Matiuchi, 70. Megidie dependinti de Ianin'a.

Maternologia — opulu celu mai nou, cu care distinctiune medicu primariu din Constantia (Dobrogea) si cunoscutulu scrietoru romanu, amiculú nostru *Dr. I. C. Dragescu*, a inavutitu mai de curundu literatur'a nóstra si de care facuse-mi amentire în nrulu trecutulu alu diurnalului incepe cu urmatori'a:

INTRODUCIUNE. — Suntu doi ani de zile, de cându amú lucratu acésta carte, dar' amú esitatu de a o publica pâna astadi.

Dupa gloriós'a campania din Bulgari'a m'amu întrebatu: prin ce amú poté conservá marirea si independentia cascigata cu nobilulu sange alu vitejiloru dela Plevna? unu singuru respunsu mi s'a înfaçiasiatu spiritului: „prin fratia, prin munca si educatiune.“

Luptele din 1876-77 creara independentia romana, gasire scump'a lege a pacii pentru noi. De adi înainte pe pamentulu Romaniei nu mai este putinciósa nici o lupta, nici o revolutiune, nici din partea poporului nici din partea guvernului.

Libertatea si independint'a Romaniei însemnéza pacea Orientului.

Pacea, conciliarea, frati'a, se fia sfêrsitulú luptelorú nostre. — Se fimu uniti, frati!

Déca secolulu trecutulu avú o frumósá devisa: „toleranti'a“; secolulu celu ce móre si celu ce se apropia se aiba o devisa si mai frumósá: „frati'a.“

Discordi'a fú un'a din slabitiunile nostre, frati'a se fia de adi înainte forti'a si pasiunea nóstra.

Neintielegerele, certele nedemne, luptele sterpe se fia esilate de pe pământul României, și în locul lor se se întoreze iubirea și pacea.

Acți sta mântuirea. — A ne înfrăți este a ne asigură viitorului.

Nem ne nu este fără păcate, se uitam unii gresielele altor'a, ne nu ne gâdimu decâtu la fericirea patriei; se ne înfrățim în santul sentimentu alu pacii și iubirei.

Mă de eroi cu sangele și cu viața lor confirmara independența și glori'a noastră. Muriadu ei afirmara viața României? Neatarnarea și libertatea româna a renascutu. Noi adă posedim acestu tesauru pentru care poporale versara rîuri de sange și de lacrime.

Este greu a cuceri libertatea și independența, dar' este și mai greu de ale conservă.

Se ne desbracam de ura! și pentru ce ore amu urî? Au nu suntem toti fii ai acelei patrii nu suntem toti Români?

Strainii invidieza ceriul nostru, pământul nostru, muntii și câmpiile noastre; dar' nimene nu invidieza eternale noastre certe și discordii.

Se ne unim, se învetiam și se muncim. Instrucțiune, educațiune, iubire, labóre.

Poporul într'unu nobilu aventu pôte se le cucereșca într'o di, dar' usioru le pôte pierde prin neunire, nepasare și inertia. Vijeli'a ureloru și a patimelor le pôte ucide, și ele odată mörte anevoiă re'nvia și multe popora dupa ce le cascizara într'o di prin sange, și lacrime, le perdura într'o ora fiindu-că le tēra în piața și în noroiulu stradelor și aceste flori cerești nu lasara în man'a acestor inprudenti decâtu unu pummu de cenusia.

Esperința se ne învetie!

Susu animile și brațiale, o Români!

Se gâdim, se muncim, se învetiam. Se dăm instrucțiune copiiloru poporului, se reformam moravurile, sentimentele, credințele noastre, se reformam literatur'a noastră copilarășca, viața și gâdirea noastră, se cautam religiunea adeverata a animei se cerem și se practicam morala, se-o pretindem dela alții, dela familia, dela statu dela guvern, morala simpla, naturala, eterna, morala publica.

În paginile ce urmēza voi vorbi despre generațiunea de adă, despre educațiunea ce i-se dă și despre ace'a ce ar trebui se i-se deă. Nu me presintu înainte publicitii cu unu sistem, ci cu fragmente, și voi fi fericitu deca prin acest'a voi fi contribuutu câtu de puțin la prepararea unu viitoru mai bunu alu dragei noastre Românie.

— APOI ÎN CAPITOLIUL I. MATERNOLOGIA — dice :

Timpu care traim este bogatu în turburari în tôte partile disarmonia și lupta; lupta fatala între popora, lupta între cetățieni, lupta în conștiință și inteligință. Ce va nasce din acest'a lupta, lumin'a ori caosulu viitorulu este rezervatu a ne spune. — Eu credu în triumfulu armoniei, în triumfulu luminei.

Secolul nostru este bolnav și minciun'a este bōla lui, minciun'a care slabesc și corupe.

Pretutindeni minciuna în fapte că și în literatura, cu tôte aceste numai adeverulu ne vā salvă.

În drumulu pe care s'a angajat omenirea nu pôte gasi decâtu rusine și caintia.

Nu comunismulu, nu internatiun'al'a, nihilismulu, me înspaimenta; pericolulu este aiurea și multu mai mare. Civilizațiunea noastră a intratu pe o cale gresită, calea egoismulu și a materialismulu celui mai destrabalatu. Ea corupe conștiințele, degradăza sufletele, ucide idealurile.

Ea n'are decâtu sarcasme sceptice pentru marile pasiuni ce înspirăza clasicii, idilulu s'a înlocuitu prin romantiele adulterulu; opera, bufa, cafanelele cantande detronēza pe Bellini, Rossini și Verdi.

Societății de adă i lipsesc înaltimea, energi'a, sinceritatea; totu este spoiță și faciarnicia, sub care se ascunde o nisuntia nebuna la bogatia și sensualitate.

Omenirea este bolnava, de secolu întregi se svērcolesce pe patulu dorerei și nu gasesce remediulu bōlei sale. Cu tôte marile progrese ale științei caus'a reului nu s'a potutu descoperi inca.

Unde jace ascunsu acestu reu secolaru? În legi, în luptele dintre frați s'au în deosebitele forme de guvernare? Nu. Reulu este aiurea, în inim'a și în conștiința omenilor.

Omenirea nici chiar' adă nu are o cunoștiința perfecta a binelui și a reului, a dreptulu și a nedreptulu. Minte omenesca pare inca învelita în cētia.

În decursulu véciriloru omenimea cadu adeseori în calea s'a spre perfectiune, adeseori sangeră.

Pentru ce acest'a neisbutire durerōsa, acestu martiriu.

Pentru că nu s'a gâditu a formă inimă, conștiință și caracter, pentru că a negritu, prim'a dindatoriile sale, ace'a de a creă omeni.

Noi cunoșcem lumea din afora, suntemu mândrii de progresulu științelor și alu industriei; ar' fi tempulu se ne reculegem puțin, se ne întorcem privirile în noi insine se ne ocupam de perfectiunea noastră.

Deca privescu în giurul meu, vedu cu dorere că generațiunea de adă este mai slaba de trup și de sufletu, mai puțin curajoșă, mai puțin mândra și mai puțin forte decâtu generațiunile vechi. Tinerimea trecutulu eră muncitoare, brava, simpla, casta, cu mușchi de feru; pe candu cea de adă este slaba, în demință vietiei, foră ilusiuni în sufletu, foră iubire în anima, parfumata, pudrata că o cocheta, bolnavicioșă, s'au din caus'a bōleloru mostenite, s'au din caus'a proprielor vitiuri.

Unu lucru me surprinde și me întristēza, vedu națiuni civiliza'e de secolu ocupandu-se cu crescerea animalelor și cu perfectiunea mașinelor, foră a se gâdi la educațiunea femeii pentru a-o face mai apta a creă omeni.

Știința, care în alte directiuni a propasitu asia de multu, a trecut cu vederea celu mai de capetenia studiu: Maternologia, adeca art'a care produce adeveratul omu, omulu de caracteru.

Asiu dori că acest'a art'a se fia onorata, și cultivata că cea mai înalta între frumosele arte.

Caus'a acestor rele este că nimenea nu s'a gâditu la perfectiunea omulu, adeca la ameliorarea lui, prin educațiune.

Epoa de adă este etatea de aur a științelor și a industriei, și etatea de feru a educațiunii; cu tôte că cestiunea principala care ar trebui se agite secolulu nostru, este cestiunea educațiunii.

Despre Migratiunea animalelor. Conferința ținuta la Clubulu professorale din Craiova, în s'era de 26 Februaru 1880, locupletata și ilustrata cu figurile Animalelor migratoare, și emigrate, mai puțin cunoscute. De S. C. Mihailescu profesor de științele naturali, la lyceulu din Craiova. — Pretiulu 1 leu.

Hymen. Domnulu Andreiu Vlasiu teologu absolutu de Gherla s'a cununatu cu Domnișoara Emili'a Salvanu la 19 Juniu a. c. în Mititei.

Necrologia. Dr. Pavelu Vasiciu consiliariu scol. c. r. în pensiune, membru ord. alu Academiei de științe din Bucuresci și alu Asociațiunii pentru științele naturale din Temišoara, deputatu congresualu și alu sinodulu eparchialu din Aradu, Auctoru a mai multor opuri științifice și fostu Redactoru a foiei „Higien'a și Școl'a" s. a. s. a. în 3 Juliu st. n. a. c. înaiute de amēdiadi la 10 ore în alu 75-lea anu alu vietiei s'ale laborioșe și-a datu blândulu seu sufletu în manele Creatorulu — lasându în doliu adēncu pre soția s'a Julii n. Jancio, ficele Aureli'a maritata Fricke, Isabel'a maritata Dr. Szalkay, Julii maritata Hinghoffter și Corneli'a și pre alti numerosi consangeni, amici și cunoscuti.

Susan'a Muresianu nascuta Prodanu dupa unu morbu consumatoriu (typhus) de câte-va septemani și-a dede blândulu seu sufletu în manile Creatorulu în 29 iuniu a. c. 2 ore p. m. în alu 32-lea anu alu vietiei și 14-lea alu fericitei casatorii — lasându în doliu adēncu pre soțulu seu Joānu Muresianu oficialu tribunal. reg. în Deesiu, pre fii Victoru, Valeriu și Veturi'a, pre fratele Demetriu Prodanu aurariu în Tergulu-Muresiului, pre sor'a Ann'a Prodanu și sociulu acesteia Petru Bosc'o oficialu jud. cerc. în Gherla și fii acestor'a precum și alti numerosi consangeni și cunoscuti.

Fia-le tierin'a usiōra și memori'a neuitata!

POST'A REDACTIUNEI.

Expositiunea romana arangiată prin Asociațiunea transilvana p. lit. și cult. pop. rom. — se va țienē la totu casulu în Sibiu cu începere dela 15/27 Augustu a. c.

C. M. Ambele da.

I. Tr. în M. Ve salutamu cu bucuria între colaboratori nostri.

Ceremu renoșirea abonamintelor și solvirea restantilor.

Proprietariu, Editoru și Redactoru respundietoriu: **Niculae F. Negruțiu.**

Imprimari'a „Demeter & Kiss" în Deesiu.